

Nyolc éves gyerekként is a címeres mezben csodálhattam, akkor első labdaérintésére védett ki egy tizenegyest Ausztria ellen. Nem gondoltam volna, hogy 18 évvel később a magyar válogatott kulcsfigurájaként lesz ott a franciaországi Európa-bajnokságon, a magyar szurkolók életének egyik legszebb fociélményét nyújtva.

Azt pláne **nem gondoltam volna, hogy egyszer ő mesél nekem** arról, mi volt a kulcsa a nagyszerű EB-szereplésnek, mi a baj a magyar labdarúgással, és mitől lehet jó újra. Soha nem nézett labdarúgó világeseményeket, de mikor megosztotta, miért, teljesen megértettem.

Király Gábor élvezi a lehetőséget, azt, hogy meg kell újulnia, hogy lépést kell tartania a fiatalokkal. És tud.

Én kilencvennyolcban kezdtem labdarúgást nézni, akkor Király Gábor már bemutatkozott a válogatottban, aztán 2016-ban még az Európa-bajnokságon is láthattam védeni. Mik a legemlékezetesebb pillanatai ennek a nagyon hosszú pályafutásnak?

Több mint kilencszáz mérkőzés van a hátam mögött, ebből van, amelyikre nem emlékszem,

mert esetleg olyan lefolyású volt, de nagyon sok esemény, szituáció megmaradt. A legapróbb mozzanatokra is tudok emlékezni, mind a magyar válogatott szintjén, mind klubcsapat szintjén.

Van pozitív és negatív élmény bőven, ezért élünk, hogy élményekkel gazdagodjunk. Szerintem, **az a jó, ha nem csak pozitív tapasztalatokat szerzünk, mert akkor azt hisszük**, hogy mindent jól csinálunk, hanem negatívval is, hogy tudjuk, min kell javítani.

Ki tudsz emelni néhányat ilyen élményt?

Az a baj, ha egyet kiemelnék, ki kellene emelnem még százhuszat.

Akkor meséld el, milyen volt az első válogatottságod alkalmával kivédeni egy tizenegyest!

Így már más. Vannak mérföldkövek, az első válogatottságom volt az egyik ilyen, amikor az első labdaérintésemre egy tizenegyest sikerült hárítani. Egy óriási érzés volt. Én akkor azt mondtam, lehet, most befejezhetném a válogatott pályafutásomat, mert ezek olyan dolgok, amik nem mindig jönnek az emberrel szembe. Örülök, hogy nem fejeztem be, mert egy EB-nek is a részese tudtam lenni.

Egy alkalommal a Bundesliga legjobb kapusának választottak, de voltál már a Premier League második legjobb kapusa is, több magyar Aranylabdát is nyertél és 108 alkalommal voltál válogatott. Melyikre vagy a legbüszkébb?

Van a klub, és van a válogatott, utóbbiban egy nemzetet képviselsz, a világ összes magyarját, és ez **sokkal nagyobb felelősséggel jár**. Míg egy klubnál van 25 játékos és abból kell főzni, addig a válogatottnál van 10 kapus, aki védhetne, 10-20 jobbhátvéd, aki játszhatna, nagyobb a választék, ezért eleve más a minőség. Én azt vettem észre, hogy ha hazajövök a Herthától, a Bundesligából a magyar válogatotthoz, akkor még 10-20 százalékot rá kell tennem a teljesítménnyel, a munkával. A válogatott az mindennek felett van.

A ligák körülményei közötti különbségre is kíváncsi vagyok. Hogyan látod, mennyire zárkózik fel az NB I, mondjuk a Bundesligához, vagy a Premier Leaguehez?

Én külön választanám azt, hogy az országhoz képest, a gondolkodásmódhoz képest milyen a liga. Angliában több tízmillió ember lakik, Németországban nyolcvanmilliós a lakosság, Magyarországon tízmilliósan élnek, jóval kevesebb a lakosság, ezáltal jóval kevesebb a tehetség, a munkaerő, a lehetőség. Ezért nem lehet a bajnokságokat egymással összehasonlítani. Neked mindig az adott közegben kell jónak lenned, az adott ligában kell kialakítani azt, ami ott jól működik.

